

Samanta Kobal

Stolpnica

Prva zgodba: PUNČKA: Namišljena deklica in **ČARLI:** 15 letnik

Druga zgodba: FRANK: zdravljen alkoholik in **ANABEL:** histerična ženska

Tretja zgodba: LUCIJA: ženska, ki se iz neznanih razlogov nenehno jezi in
KARLOTA: italijanska varuška

Četrta zgodba: NINA: mala deklica in **FRINIK:** fant, ki nenehno beži

Peta zgodba: ANDREAS: bodybuilder in **ŠPELA:** plačana morilka

Šesta zgodba: ZOJA: slavna pop pevka, **MARJETA:** intelektualka in **VANGA:** 46 letna vedeževalka

Sedma zgodba: TADEJ: nezemljan in **SOFIJA:** bivša plesalka na antidepresivih

Osma zgodba: ANIKA: direktorica in **MAJA:** dekle, ki jo je strah vsega

Deveta zgodba: EMA: radovedna najstnica, **VLADIMIR:** mafijski šef

Deseta zgodba: VLADIMIR, ZALA, ŽANA: manekenka, **ANUŠKA:** manekenka in
NAPOVEDOVALKA

PUNČKA: Stolpnica je svet v malem. Vse zgodbe sveta prebivajo v njej. Zunanji opazovalec vidi samo v nebo stegajočega se velikana, na katerem se v jutranjem soncu bleščijo nešteta okna. Če ti zunanost stolpnice ponuja kakšno klopco, na katero lahko nasloniš težo svojega telesa, se lahko, mimoidoči, za hip ustaviš, sedeš nanjo in se zazreš v gmoto pred teboj. Klopca je prav tukaj, pred vhodom. Daj, sedi za trenutek nanjo ... in ... opazuj. Mogoče te potegne v svoje drobovje. Kdo ve? ... Tudi ti prebivaš v njej?

PUNČKA in ČARLI

(Čarli skače čez kolebnico in se pogovarja sam s seboj. Vsaj nam se zdi tako, da se pogovarja sam s seboj. V resnici se pogovarja s svojo namišljeno prijateljico.)

ČARLI: Ej ti, tamala! To, da živiš v glavah ljudi je tvoj poklic ali samo konjiček?

PUNČKA: *(ga samo gleda in nič ne odgovori)*

ČARLI: Ne, samo vprašam, veš. Me zanima. Nič osebnega.

PUNČKA: *(ga gleda)*

ČARLI: Če živiš samo v moji glavi, ti je najbrž dolgčas. Cel dan z mano. Nič kaj takega se mi ne dogaja. V bistvu živim živi dolgčas.

PUNČKA: Nisem samo pri tebi. Sem še pri eni puncici, ker samo pri tebi, bi mi bilo res dolgčas. Spiš, ješ, hodiš v šolo in skačeš kolebnico. Kako lahko cele dneve skačeš kolebnico? Ne preneseš besede Harry Potter in ker vsi tvoji kolegi to vejo, tega imena nihče ne omeni. Pa prav to bi bilo zabavno, da bi nekdo omenil to ime in jaz bi končno lahko videla, kaj se s tabo zgodi, ko zaslišiš to besedo. ... Mogoče prav nič! In to hočem ugotoviti.

(Čarli skače čez kolebnico in šteje. Punčka ga nemo opazuje.)

ČARLI: Kdo pa je ta punca, pri kateri si?

PUNČKA: Vedeževalka je.

ČARLI: Jo poznam?

PUNČKA: Mogoče.

ČARLI: Kakšen odgovor pa je to? Mogoče. Ali ja ali ne! Ti bi pa to morala vedet, saj živiš v moji glavi.

(Punčka ga samo opazuje in se mu pridruži pri skakanju s kolebnico.)

ČARLI: Kako je pa v njeni glavi? Podobno kot v moji ali je v njeni kaj drugače?

PUNČKA: Pri njej ni nikoli tako mirno kot pri tebi. Ves čas dogaja. Včeraj jo je po 10 letih obiskala sestra, pevka. Dan ni bil hec. Komaj sem držala ritem. Danes mi ustreza, da je torek in, da sem pri tebi. Malo počitka.

ČARLI: Eno pevko, ki ima sestro vedeževalko poznam tudi jaz. Sem hotel bit njen fant, pa se ni znala odločit ali bi bila moja punca ali bo raje počakala, da kakšen boljši pride mimo.

PUNČKA: Ja, mislim, da pozna eno in isto osebo.

ČARLI: V Vangini glavi si?!

PUNČKA: Ja.

ČARLI: Mi lahko poveš, kaj dela zdaj?

PUNČKA: Saj veš, da ne. To so zaupni podatki. Lahko me dobi policija za varovanje podatkov. In potem sem nasrkala. Ne dobim več službe. Nikoli več.

ČARLI: A ne, ne, potem me pa ne zanima. Ne predstavljam si, kaj bi počel brez tebe.

PUNČKA: Skakal bi kolebnico dokler se ne bi mrtev zgrudil na tla.

ČARLI: Najverjetneje bi to bilo to, ja.

PUNČKA: Samo to ti povem, da so sestre odkrile nezemljana v njihovi stolpnici.

ČARLI: Ne! Noro! Kaj pa tam počne?

PUNČKA: Ne vem.

ČARLI: Pa splazi se v njegovo glavo. Ti to znaš.

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

PUNČKA: Se ti zdi to dobra ideja?

ČARLI: Najboljša ever!

PUNČKA: Harry Potter.

(Čarli se prične čudno vesti. Mogoče malce spominja na nezemljana.)

FRANK IN ANABEL

FRANK: Dober dan!

ANABEL: Kaj se pa tako derete! Malo tišje prosim! Ni več miru na tem svetu! ... Kaj veliko zahtevam? A? Veliko zahtevam? ... Zakaj ne odgovorite? Zakaj ste tiho? ... Zdaj, ko bi morali odgovarjat, ste pa tiho!

FRANK: Samo pozdravit sem vas hotel. Nova soseda sva. Nič drugega.

ANABEL: Od kdaj sva nova soseda? Od danes?

FRANK: No ... ne. Ne od danes.

ANABEL: No, od kdaj?

FRANK: Od nekaj let nazaj.

ANABEL: Ja, točno tako. Od nekaj let nazaj sva NOVA soseda. In danes, po preteklih NEKAJ letih, se mi vi na uho derete DOBER DAN! Čestitam!

tišina

Je pa res, da vas že precej časa nisem videla. ... Kje ste pa bili?

FRANK: Ja, tri leti se nisva videla.

ANABEL: No, kje ste bili? ... Hecno, niti opazila nisem, da vas ni več tukaj. ... Niti opazila nisem, niti opazila nisem. Umrla bom! Alzheimerjevo bolezen imam! Ničesar se ne spomnim več!! Kako je ime moji mami? Ne vem! Kako se imenuje moj frizer, zobozdravnik, ginekolog, sodelavka, prodajalec cigaret? Ničesar več ne vem!

FRANK: Na zdravljenju sem bil.

ANABEL: Kaj, vi na zdravljenju? Vi?! Jaz bi morala na zdravljenje! Jaz! Kaj ne vidite, s kom je nekaj narobe. Z mano! Ne pa z vami!

FRANK: *(Sara se razburja nad stanjem, ki ga je pravkar odkrila pri sebi in zato Franka ne posluša)* Preveč sem pil. ... Ampak brez skrbi. Zdaj že kar lep čas ne pijem več. ... Najprej čisto majceno, a z dnevi, tedni, meseci in leti vedno več. Vedno manj sem počel drugih stvari in vedno več sem pil. ... A zakaj sem pil, me sprašujete? ... Zato, ker me nihče ni jemal resno. Nihče me ni upošteval! Za vse sem bi iz dneva v dan bolj neviden!! Nihče me ni poslušal!!! ... Me slišite????!!!

ANABEL: Zakaj se pa tako derete! Malo tišje prosim! Ni več miru na tem svetu! ... A veliko zahtevam? A? Veliko zahtevam? ... Zakaj ne odgovorite? Zakaj ste tiho? ... Zdaj, ko bi morali odgovarjat, ste pa tiho!

FRANK: *(prime telefon)* Halo. Pozdravljeni, v ambulanto dr. Antona Rebule me prosim vežite. Ne, ne bom poklical kasneje, kasneje bo lahko že prepozno.

LUCIJA in KARLOTA

KARLOTA: Buona sera signora ? Ste dobro danes? Ste v redu spali? Vas ni nič zmotilo med spancem?

LUCIJA: Nič! Čisto nič! Spala sem kot dojenček. (*Karlota zakašlja*) Ali me hočeš zdaj ti spraviti v slabo voljo s tem kašljanjem?!

KARLOTA: O, ne, kje pa signora!

LUCIJA: Kje je moj otrok? Je že v vrtcu?

KARLOTA: O, seveda signora. Seveda je že v vrtcu, saj je ura že nekaj do mezzogiorno, signora.

LUCIJA: Ste na kaj namigovali?

KARLOTA: O, no, no, no ...

LUCIJA: Mogoče na to, da sem dolgo spala?

KARLOTA: O, no, no, no ...

LUCIJA: Mogoče na to, da nisem videla otroka že cel teden?

KARLOTA: O, ne, ne gospa! Nič takega. Samo odgovorila sem vam na vašo domando.

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

LUCIJA: Naslednjič se res omeji samo na odgovarjanje na *domando*. Dovolj imam tega vtikanja v zadeve, ki se vas ne tičejo!

KARLOTA: Tudi vaša deklica je lepo spala. Vsa nasmejana se je danes zjutraj prebudila. Pa veliko skledico kosmičev je pojedla. In krilo, tisto modro z roza črtami sva oblekli in roza plašček. Pravi bombonček je bila.

LUCIJA: Kaj sem ti mogoče zastavila vprašanje?

KARLOTA: Ne.

LUCIJA: Zakaj pa odgovarjaš?

KARLOTA: Samo pripovedujem vam, ne odgovarjam. Verjetno vas zanima, kako je kaj vaša Ninica.

LUCIJA: Črno kavo bi in dva dietna prepečenca. Jedla bom v dnevni sobi čez natanko 5 minut.

KARLOTA: Ampak, oprostite gospa, jaz sem varuška, ne pa vaša postrežnica.

LUCIJA: Si kaj rekla? Nisem slišala. Tako potiho govoriš. Preveč potiho govoriš za varuško. Mogoče si bom morala poiskat drugo. Ne vem, če si ustrezna za mojo malo, najdražjo Ninico.

NINA in FRINIK

FRINIK: *(ves zadihan priteče v sobo, v kateri se igra mala deklica. Deklica ga gleda.)* Si sama? Ni nikogar? Je varno tukaj? Vhodna vrata so zaklenjena? ... Ti sploh znaš govorit?

NINA: Bi se igral z mano?

FRINIK: Kaj?

NINA: Bi se igral z mano?

FRINIK: Kaj ne vidiš, kaj počnem?

NINA: Ne.

FRINIK: Kako ne vidiš? Si slepa?

NINA: Ne.

FRINIK: Potem bi morala videt, da bežim.

NINA: Pred kom pa?

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

FRINIK: Ne vem.

NINA: Kako ne veš, pred kom bežiš?

FRINIK: Vedno je na svetu nekdo, pred katerim je potrebno bežat. Se ti ne zdi?

NINA: Ne razumem.

FRINIK: Ma seveda ne razumeš, saj imaš še plenice.

NINA: Ne, pa jih nimam. 5 let imam. Drugo leto grem v šolo.

FRINIK: No ja. ... Kje pa sta mamica in oči?

NINA: Mamica na kavču pije kavo in je dietne prepečence. Očija ni. Moja varuška je pa tudi morala it.

FRINIK: Zdaj me dobro poslušaj ...

NINA: Ja?

FRINIK: Če v sobo vstopi tvoja mamica, bom takoj zbežal. Ti nisi videla nič.

NINA: Tukaj si popolnoma na varnem. Mamica ne bo prišla v sobo. Oči tudi ne. Varuška tudi ne. Psa nimamo. Mačke nimamo. Pred nikomer ti ni treba bežat v moji sobi.

FRINIK: Pred nikomer mi ni treba bežat? To je nemogoče. Jaz moram bežat.

NINA: No, če že hočeš bežat, lahko bežiš pred mano.

FRINIK: Pred tabo pa ne morem bežat. Bežim samo pred odraslimi. Ti ne šteješ.

ANDREAS in ŠPELA

ANDREAS: *(teče gor in dol po stopnicah nebotičnika, v rokah drži dve uteži)* 99, 100, 101, 102, 103 ... to je že tretjič danes, da tečem gor in dol po stopnišču. Kako genialna je ta rešitev! Kako, da nisem že prej pomislila nanjo?! Jaz pa sem plačeval bajne vsote v fitnesu! Kakšni oderuhi! Osebni trenerji, ja! Pa še kaj! Samo denar jim gre po glavi. In umetni proteini. Banda bodybuilderska! Pha! 189, 190, 191 *(mimo nje po stopnicah priteče Špela in Andreasu iz rok pade utež)* Ej ti, pazi malo! Kaj ta tako dirjaš?

ŠPELA: *(Se ustavi in jo previdno in počasi meri od glave do pet)* Si sam?

ANDREAS: Si sam, kaj?

ŠPELA: Če si sam, ne?

ANDREAS: Kje, če sem sam? Na splošno? Tukaj? Danes? V tem trenutku?

ŠPELA: Tu, danes, v tem trenutku.

ANDREAS: Kaj vidiš še koga?

ŠPELA: Ne.

ANDREAS: Torej?

ŠPELA: Si sam.

ANDREAS: Točno!

ŠPELA: Kaj pa približno pol ure nazaj? Si bil tudi sam?

ANDREAS: Vprašaj, kaj te muči dekle.

ŠPELA: Iščem nekoga.

ANDREAS: Aha.

ŠPELA: Mlad, blond, srednje visok.

ANDREAS: In?

ŠPELA: In? In? Si ga videl?

ANDREAS: Ne.

ŠPELA: Govori čuden, nerazpoznaven jezik?

ANDREAS: Ne, nisem videl nič kaj podobnega. Kdo pa je fant? ... Kdo si pa ti? Še nikoli te nisem videl v našem nebotičniku.

ŠPELA: Iščem ga. Utekel je iz Nasinega laboratorija. Pomembna najdba je.

ANDREAS: Ti ga pomagam iskat?

ŠPELA: Ni panike. Zmorem sama.

ANDREAS: Se ti zdi? Nekam »švoh« se mi zdiš.

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ŠPELA: To je samo navidezno. ... Imam močno stvar, ki me brani (*iz žepa potegne revolver*).

ANDREAS: Ti se pa ne hecaš, a beybi.

ŠPELA: V glavi ima vgrajen mikročip, na kateremu so vsi podatki z njegovega planeta. Prihaja s planeta MINGXXSEPTAQ, ki ima vse potrebno za bivanje človeka. Naš načrt je, počasi tja začeti seliti višek prebivalstva. Dva milijona ljudi je že spakiralo svoje imetje in čakajo na prevoz na novo domovanje in - kreten zbeži iz laboratorija.

ANDREAS: Kaj ga pa rabite, če že vse veste o planetu?

ŠPELA: Na znamo jezika. Nujno potrebujemo prevajalca. Kako naj se tej ljudje tam znajdejo? Saj nič ne znajo. Tu na zemlji so popolnoma nekoristni, ker razen fb profila ni nič drugega v njihovem življenju. Radi bi se jih znebili in zato rabimo prevajalca, da si najdejo nastanitev ter se povežejo z omrežjem in visijo v miru na njem, do konca večnosti. Tam ne bodo motili nikogar.

ANDREAS: A razumem. Ja, nerodno. Bom malo pogledal naokoli, če želiš.

ŠPELA: No daj!

ANDREAS: A maš ti kakšnega fanta? Bi šla z mano na en drink?

ŠPELA: Ti se hecaš, ne?

ANDREAS: Niti ne, beybi.

ŠPELA: Pa se tebi sploh sanja, kdo sem jaz?

ANDREAS: Pa niti ne beybi!

ŠPELA: (*Mu položi revolver na sence*) Se ti zdaj sanja, kdo sem jaz?

ANDREAS: Opa, taka si ti! Ja, to mi deli beybi! To!

ZOJA, MARINA, VANGA

VANGA: Petek 13.. Pravšnji dan za pogled v stekleno kroglo. Ljubica moja, kje si se skrivala toliko časa. *(Jo vzame ven iz škatle ter jo odvija iz široke cunje)* Koliko časa je preteklo, od kar sva se nazadnje družili, a ne. *(jo previdno odvije in jo položi na mizo)* Da vidimo, kaj mi prinaša dan. *(gleda v kroglo in naenkrat v njej zagleda nekaj neljubega, oz. bolje rečeno, v njej zagleda nekaj zelo zoprnega)* Ne morem verjet!? Prav

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

danes si namenjena k meni! Te nisem videla že 10 let, pa bi mi bilo super, če bi tako ostalo še naslednjih 10! *(potrka na vrata)* Ojoj, tako hitro je bilo vse to! Iz krogle naravnost pred vrata. *(se obotavlja, ker ne ve ali naj odpre vrata ali naj se naredi, kot, da je ni doma. Naposled le odpre vrata)* Kar naprej.

ZOJA: Čao! Čao! Čao! Jaz sem, tvoja mlajša sestra. Si me kaj pogrešala vsa ta leta?

VANGA: Kaj delaš tukaj?

ZOJA: Aha, nič me nisi pogrešala. Razumem.

VANGA: Ponavljam vprašanje, kaj delaš tukaj?

ZOJA: Nekaj sem izvedela.

VANGA: Kaj?

ZOJA: Kje se skriva najina sestra.

VANGA: Kaj? ... Kje si to izvedela? Kako si izvedela? Od koga si izvedela?

ZOJA: Par dni nazaj ...

VANGA: Si prepričana, da je informacija točna? Čakaj, da pogledam v kroglo. ... Zakaj meni krogla ni nič pokazala?

ZOJA: Poslušaj me ... po koncu mojega veličastnega ...

VANGA: Se lahko prenehaš hvalit. Hvala! Ušesa me začnejo boleti od tvoje lastne hvale.

ZOJA: Ok, ne bom več. Ampak koncert je bil res veličasten ... no, po koncu, ko sem se vrnila med poslušalce, v najnovejši kreaciji Dolce&Gabbana zlate barve posute z zelenimi smaragdi, me je ustavil mlad, šarmanten moški. Bila sem prepričana, da je moj veliki oboževalec in me bo zdaj, zdaj zaprosil za avtogram ...

VANGA: Bruhala bom od ogabnosti! Lahko prenehaš s temi svojimi zvezdniškimi nebulozami.

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZOJA: No, ni me prosil za avtogram.

VANGA: Ne morem verjet?! Kako si je dovolil, da te ni zaprosil za avtogram?!

ZOJA: *(jo jezno ošvrkne)* Vprašal me je, če se jaz Marinina sestra. Kaj? Najprej sploh nisem registrirala, kaj me je vprašal. »Ja, jaz sem Marinina sestra. Kje pa je Marina? Že par let jo iščemo.« ... Pri meni doma, mi odgovori.

VANGA: Kdo je ta tip?

ZOJA: Eden od njenih prijateljev.

VANGA: Dve leti jo že iščeva po celem svetu. Od nje ne duha ne sluha. Interpolu se ne sanja, kje bi bila. In lepega dne nek moški pristopi k tebi, te prime pod roko, te odvede v miren kotiček in ti, meni nič, tebi nič pove, da je najina sestra pri njemu.

ZOJA: Ja.

VANGA: O, Ne! Tako preprosto pa že ni! Ne more bit tako preprosto!

ZOJA: Ja. *(se gleda v kroglo in se občuduje)* Vidiš draga sestra, tako preproste so reči v življenju.

VANGA: Ej, ne glej se v mojo kroglo. Si zmešana, lahko ji zamešaš energetska polja. ... *(pogleda v kroglo in ugotovi, da ji je sestra s svojim gledanjem v kroglo, že zamešala energetska polja)* Ne, vse se je pomešalo. Krogla ne dela več, tako kot bi morala. Vse si uničila! ... Kot vedno! ... Kamor koli prideš, vse uničiš! Najino prijateljstvo si uničila, Marina je odšla zaradi tebe ...

ZOJA: Ali zaradi tebe in tvoje namišljene prijateljice?

VANGA: Ali zaradi tebe in tistega tvojega zmešanega fanta, ki se začne tresti vsakokrat, ko zasliši besedo Harry Potter!

ZOJA: On je bil vsaj resničen, tvoja namišljena prijateljica pač ne! *(potrka na vrata)*

MARINA: (*vstopi ne da bi počakala, da zasliši dovoljenje naprej*) Ta tvoja zmešana krogla me je pripeljala sem. Proti moji volji. Kaj bi radi od mene? (*obe ji skočita v objem*) Prihranita mi te domačnosti.

MARINA: Kaj bi radi od mene?

VANGA : Smo družina ali nismo?

ZOJA: Ja, smo družina ali nismo?

MARINA: Smo bili.

ZOJA: Smo bili kaj? A družina? Kaj pa zdaj? A zdaj pa nismo več?

VANGA: Kaj vse to samo zaradi namišljenih prijateljice in fanta ali kaj?

MARINA: Kakšno sramoto sta mi naredili! Jaz ljudem razlagam, v kakšni liberalni in intelektualni družini sem rasla ... in potem ...

VANGA: Potem kaj? Tvoji velecenjeni prijatelji izvejo, da je tvoja starejša sestra vedeževalka in tvoja mlajša sestra estradna pop pevka.

MARINA: Natanko tako!

ZOJA: Jaz sem samo jaz. Kaj ne smem bit jaz samo jaz?

MARINA: Ne!

VANGA: Taki intelektualci in liberalci verjetno nimajo nič proti temu dejstvu, a ne? Tebe to moti. Samo tebe. Midve nisva po tvoji podobi narejeni in zato si se naju znebila, kot dveh gobavih sester.

MARINA: Druge izbire mi tudi nista pustili. Jaz si nisem tako zamišljala moje družine. Zakaj ne moreta bit preprosto normalni? Pop pevka in vedeževalka?! Lahko bi bili vse drugo, samo to ne.

VANGA: O, glej ga zlodeja, pa prav to sva, kar ne bi smeli bit!?! Ne razumem, zakaj ti je tako težko sprejet drugačnost.

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

MARINA: To, kar vidve počneta, je en navaden blef! Samo poza vaju je! Samo poza! Pevka v bleščočih oblekicah in vedeževalka, ki laže ljudem, da nekaj vidi v tej svoji krogli, v bistvu pa blefira in nateguje ljudi, da ji plačujejo.

VANGA: No, poglej v kroglo, pa mi povej, kaj vidiš in če je to vse blef. Če boš s tako energijo sploh kaj videla v krogli.

ZOJA: Zakaj pa ona lahko gleda v tvojo kroglo?

VANGA: Na. *(ji pokaže znak, da je zdaj dovolj)*

MARINA: *(najprej noče, no naposled jo pa le premami in pogleda v kroglo)* Blef! Saj sem rekla, da je to blef!

VANGA: Kaj pa je? Kaj vidiš?

MARINA: Nezemljan v stolpnici. Oh seveda! Nezemljan! ... Tudi tvoja krogla blefira, tako, kot vidve obe!

ZOJA: Kje, kje? Pokaži.

VANGA: Zakaj pa ne?

ZOJA: Zanimivo. Le kaj počne tu?

MARINA: Blef! Samo blef!

TADEJ in SOFIJA

SOFIJA: Jaz sem včasih plesala. Zdaj ne plešem več. Dve leti nazaj sem si zlomila nogo. Odprt zlom stegnenice. 57 železnih vijakov mi je gledalo iz noge. ... Nič kaj takega nisem počela. Samo po cesti sem hodila. ... Na vaje sem bila namenjena. ... Na križišču pri Park hotelu pa se je vame zaletel nek norec. Nerodno sem padla, kolo se ni moglo ustavit in me je povozilo, pa še stokilska starka z berglo, se je od strahu kar sesedla - z vso težo - name. Samo krak sem slišala. Naslednji dan sem se zbudila v bolnici. Vame je bolščalo 57 železnih vijakov. ... Ta tip, ki je sprožil čudovito reakcijo je očitno bežal pred nekom. Ja, bežal je pred nekom, ker mi je v opravičilo, ker me je zbil, čez ramo zakričal, sorry bežim. ... Kreten! On je bežal, meni pa 57 vijakov v nogo. Ko ga naslednjič zagledam ... Pogled na 57 železnih vijakov, ki so kot kitajska vojska strmeli vame, je v meni prebudil depresijo najhujše vrste. ...In zdaj sem na antidepresivih. Žrem jih zjutraj, pred zajtrkom, ob poldan, pred kosilom in zvečer pred večerjo. Tako, kot mi je predpisal zdravnik. ... Goltam jih pa tudi po zajtrku, po kosilu, po večerji, pred spanjem in še kdaj vmes. Tako sem si predpisala sama. ... Čisto v redu se imam tako. Sama sem. Nikogar ne motim. Nihče se me ne sramuje. Nihče ne hodi k meni na obiske. *(potrka na vrata)* ... Aha, pri sosedu nekdo trka. Bom pogledala, kdo je. *(potrka še enkrat)* Kakšno glasno trkanje! *(teče do vrat in pogleda skozi vratno kukalo – skozenj zagleda nekaj, česar ni pričakovala)* Nekdo trka na moja vrata. Kdo pa je to? ... Ja? Želite?

TADEJ: *(odgovarja v namišljenem jeziku)*

SOFIJA: Nič ne razumem.

TADEJ: *(še vedno v namišljenem jeziku)*

SOFIJA: Kateri jezik je to? Nikoli slišala.

TADEJ: *(Ji kaže, naj ga spusti noter. Sofija premišljuje, a na koncu ga vendarle spusti v svoje stanovanje; mogoče ji je malo všeč. Pa tudi družba ji prija.)*

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

SOFIJA: No, vstopi. (*vstopi, postavi se na sredo sobo in nepremično stoji in boljši Sofiji v obraz. Nekaj časa se gledata in nato Sofija vzame v roke daljinec od televizije in ga skuša izklopiti*)

TADEJ: (*v kotu zagleda kup časopisov in jih vzame v roko. Prične brati naslove*)

SOFIJA: Nič ne razumem! Si se zmotil in pozvonil na napačen zvonec? Kaj naj s tabo počnem? (*Tadej neprekinjeno bere časopisna naslove*) Se ti kam muči? Če se ti ne, lahko ostaneš pri meni. Si mi kar všeč. (*Tadej nemoteno bere časopisne naslove*)

TADEJ: (*bere naslove in naključne besede in stavke iz časopisa. Menjuje ritem in tempo branja, menjuje čustvena stanja*)

SOFIJA: Kakšne tople besede! Ja, še beri, prosim te. Še, še! Kako lepo je poslušati človeški glas. Še beri, še!

ANIKA in MAJA

ANIKA: Koliko krat sem ti že rekla: »v kavo gre trsni sladkor!« ... A? ... No, ponovi!

MAJA: V kavo gre trsni sladkor. V kavo gre trsni sladkor. V kavo gre trsni sladkor.

ANIKA: No, še, še.

MAJA: V kavo gre trsni sladkor. V kavo gre trsni sladkor ...

ANIKA: Dovolj! Upam, da jutri ne bova ponavljali lekcije. ... Kje sva ostali? Aha, tu ...

MAJA: Se opravičujem gospa direktorica, lahko grem samo na stranišče?

ANIKA: Kam?

MAJA: Na stranišče?

ANIKA: Niti minuta ni pretekla, odkar sva ponavljali lekcijo. Prav nič se te ni dotaknila?

MAJA: Oprostite gospa direktorica, ampak kaj ima skupnega trsni sladkor v kavi in to, da moram jaz na stranišče?

ANIKA: Kako, kaj ima skupnega? Kako kaj? ... No, ponavljaj! Trsni sladkor v kavi in lulanje ob neprimernem času imata veliko skupnega! Trsni sladkor v kavi in lulanje ob neprimernem času imata veliko skupnega!

MAJA: Ne razumem ...

ANIKA: Ponavljaj!

MAJA: Trsni sladkor v kavi in lulanje ob neprimernem času imata veliko skupnega!
Trsni sladkor v kavi in lulanje ob neprimernem času imata veliko skupnega! Trsni

sladkor v kavi in lulanje ob neprimernem času imata veliko skupnega! ... oprostite gospa direktorica, ampak polulala se bom v hlače.

ANIKA: V hlače se ne morem polulat, ker nisem dojenček. V hlače se ne morem polulat, ker nisem dojenček. Ponavljam!

MAJA: Če mi ne dovolite iti na stranišče, se bom res polulala v hlače.

ANIKA: V hlače se ne morem polulat, ker nisem dojenček. V hlače se ne morem polulat, ker nisem dojenček.

MAJA: Močno me tišči!

ANIKA: V hlače se ne morem polulat, ker nisem dojenček.

MAJA: Res močno me tiiiščiii!

ANIKA: V hlače se ne morem polulat, ker nisem dojenček. V hlače se ne morem polulat, ker nisem dojenček.

MAJA: Vam se ni potrebno polulati v hlače. Vas ne tišči na stranišče. Meneeee tiščiiii!!!

MAJA: Vam se ni potrebno polulati v hlače. Vas ne tišči ...

ANIKA: Menda so v našem bloku videli nezemljana. Si lahko predstavljaš kaj takega?

Majin obraz se spači in njena postava se skrči v čudnem krču, ki daje slutiti na to, da se je mogoče polulala v hlače. Malce spominja na nezemljana.

VLADIMIR in EMA

Vladimir na telefonu. Dokaj razburjen je slišati.

VLADIMIR: Ne, danes hočem imet njeno glavo na mojem krožniku! Je to jasno! Danes! ... Pa kdo ji je dovolil, da sama lovi marsovce naokoli. To je moje delo! Jaz ga bom ulovil! Moj bo! ... On je moj ključ do večne slave in bogastva. *(mu zvoni telefon)* Ja? Nikjer je ni? Kako je nikjer ni!? Iščite naprej? ... Kaj? ... Kako so vas ustavili? ... En nabildan tip vas je ustavil? ... En sam??? ... Pa zakaj vam jaz plačujem fitnes vsak mesec? Zato, da vas vsak, ki ima 5 minut časa lahko prebuta, ali kaj? ... Tip je bil res ogromen in brez usmiljenja se je spraval nad vas?! ... Zakaj pa je to naredil??? ... Zakaj? ... Ker noče, da se podite po njegovi stolpnici?! ... Da mi jo najdete, mulo, še danes! Jasno!

(na prizorišče vstopi Ema. Nekaj razmišlja in Vladimirja sploh ne opazi. Šele, ko Vladimir zavpije, se Ema zdrzne in opazi neznanega človeka pred seboj)

EMA: Dober dan!

VLADIMIR: Dan!

EMA: Ste se izgubili?

VLADIMIR: Niti ne!

EMA: Še nikoli vas nisem videla tukaj.

VLADIMIR: Vedno je enkrat prvič, a ne.

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

EMA: A koga iščete?

VLADIMIR: Ne.

EMA: A ste se izgubili?

VLADIMIR: Sem ti že povedal, da ne.

EMA: Vam lahko kako pomagam?

VLADIMIR: Ne. *(krajši premor)* No, v bistvu, ja. Lahko mi pomagaš.

EMA: Kaj pa?

VLADIMIR: Iščem dekle. *(ji pokaže sliko)* Si jo mogoče kje videla. Danes, tu okoli?

EMA: *(si ogleduje sliko)* Ne. Še nikoli je nisem videla. Ste prepričani, da se potika tu naokoli. ... Je vaša punca? Kako je luštna!

VLADIMIR: Ne, ne ni moja punca. Zaradi drugih stvari jo iščem.

EMA: Ah dajte no, priznajte, da je vaša punca.

VLADIMIR: Ni moja punca!

EMA: Kako je luštna ta vaša punca!

VLADIMIR: Ni moja punca! *(izgubi potrpljenje in vzkipi)*

EMA: No, prav. Pa ni vaša punca! Kdo pa je potem, če ni vaša punca?

VLADIMIR: Te čisto nič ne briga, smrklja.

EMA: Zakaj jo pa potem iščete?

VLADIMIR: *(že čisto »penast okoli ust«)* Si jo videla ali nisi?!

EMA: Kaj si gluha ali kaj? Nisem je videla! Če jo bom videla ji bom povedala, da jo išče en penast čudak! ... *(v odhajanju)* Sem pa malo prej videla nezemljana. Sem mislila, da je on čuden, pa si ti veliko bolj čuden od njega. Da veš!

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

VLADIMIR: Kajjj! Pridi nazaj! (*izza pasu izvleče pištolo in jo nameri v Emo*)

ŽANA, ANUŠA, VLADIMIR, EMA in NAPOVEDOVALKA

Manekenki na snemanju nove kolekcije policijskih uniform.

NAPOVEDOVALKA: Pozdravljeni s prizorišča, kjer se bodo vsak čas pričela fotografiranja za katalog policijskih uniform, za pomlad – poletje 2021. Skoraj neverjetno je dejstvo, da so se tudi policisti odločili za izdajo kataloga uniform. Zakaj taka odločitev? Po statistikah, ki jih je med prebivalci izvedla javnomnenjska agencija Moje mnenje, je policija sklenila, da je izdaja kataloga obvezna za rast ugleda policistov in policije med državljani. Prebivalci dežele so namreč za javno anketo povedali, da je uniforma policistov in policistk izjemno pomembna za ugled policije in za uspešno delo z občani na terenu. In da bi se policisti in policistke dobro počutili v svojih uniformah, so prebivalci predlagali več različnih modelov uniform, ki si jih policistke in policisti izbirajo sami, glede na svoj osebni stil.

(se obrne naokoli in pred seboj zagleda Vladimirja s pištolo)

Pozdravljeni! Najbrž vadite za fotografiranje?

VLADIMIR: (*zmeden, ker ne ve, kje je pristal*) Ne nič ne vadim. Umakni se mi s poti! Nekoga iščem. (*v tistem pa na prizorišče stopita Žana in Anuša, oblečeni v policistke. Vladimir hitro skrije pištolo. Dekleti ne vesta, da imata opraviti s šefom mafije. Mislita, da je eden od delavcev na setu*)

ŽANA: Ej, ti! Pridi malo sem!

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

VLADIMIR: Kdo jaz?

ANUŠA: Ja, ti. Prav ti.

VLADIMIR: Zakaj pa? Kje je problem?

ŽANA: Pridi no sem, če ti rečem.

VLADIMIR: Imate problem policistka? Tokrat nimate nič proti meni.

ANUŠA: Kaj hočeš, da prideva midve bližje?

Na kraj dogodka se vrne Ema.

EMA: A tukaj sta že policistki! Odlično. Hitri sta. Sem vas klicala 10 minut nazaj, pa sta že tu.

VLADIMIR: Kaj si naredila?

EMA: Poklicala policijo!

ANUŠA: To bo pomota ...

VLADIMIR: O, ja. To bo pomota!

ANUŠA: Midve nisva ...

EMA: Nista, sta ... on je ta čudak, ki se potika naokoli.

VLADIMIR: Utihni smrklja!

ŽANA: Midve nisva policistki. *(Vladimir presliši)*

ANUŠA: Pravkar se nahajamo na ...

VLADIMIR: *(potegne pištolo izza pasu)* Zdaj pa posluh dekleta. Roke gor in tišina!

ŽANA: To je zdaj vaja ali gre zares?

ANUŠA: Nihče nama ni povedal, da je potrebno zvadit tudi akcijo. *(Vladimirju)* Kdo je tebi dajal napotke?

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

VLADIMIR: Meni nihče ne daje napotkov! Jaz dajem drugim napotke!

ANUŠA: A, torej si ti režiser. Živijo, jaz sem Anuša.

VLADIMIR: Vladimir! In zdaj roke k višku!

ŽANA: Nisva vdeli, da bova morali tudi igrat. ... No, saj nimava nič proti. A ne?

ANUŠA: Ne, ne nič. Vse super. Samo prosim, ne deri se. Nisva gluhi pa tudi ne vem, zakaj bi se moral dret na naju. Če si režiser še ne pomeni, da se lahko dereš na ljudi okoli sebe. Malo spoštovanja do ljudi, prosim.

ŽANA: In zdaj se lepo umiri in nama povej, kako bo potekala scena. Je kaj besedila? To bo samo postavitve za fotografiranje ali se bo tudi snemalo?

VLADIMIR: *(Zagrabi Žano in ji nastavi nastavi pištolo na čelo)* Kje je nezemljan? *(Vsi ga samo debelo gledajo)*

ŽANA: Nezemljani so v scenariju? Ne vem, če to sodi na modno revijo za policijske uniforme?

ANUŠA: To je že prava kriminalka.

VLADIMIR: Kakšna modna revija policijskih uniform?

ŽANIN: Ja ti si režiser. Ti bi moral vedet, kakšna modna revija.

ANUŠA: Midve sva samo manekenki.

VLADIMIR: Pa kje sem pristal? *(Spusti Žano in steče proč. Med bežanjem se zaleti v nezemljana.)*

ANUŠA: Kdo pa je sploh bil ta tip? Režiser najverjetneje ne.

ŽANA: O, poglej – nezemljan.

ANUŠA: Kje?

ŽANA: Naš »režiser« se je zaletel vanj.

© Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ANUŠA: Kako pa veš, da je tisto tam nezemljan? Povsem človeški izgleda.

V stolpnici se vklopijo zvočniki in iz njih prihaja glas – mogoče je to glas nezemljana, ne vemo zagotovo, podoben mu je, ampak kaj, ko so si glasovi med seboj tako podobni – bere naslove, dnevne novice, črno kroniko, avtomobilske oglase, osmrtnice. Med branjem spreminja ton in ritem glasu ter barvo in jakost ter razpoloženje. Vse zgodbe potonejo v črke, besede, stavke glasu. Izginejo v centrifugo vzklikov, vzdihov, kretenj, piskajočih opozoril in nemrgodenih svaril. Potonejo v brezoblično gmoto zvočnega onesnaževanja.

PUNČKA: Prebivaš tudi ti v njej?